

bedre Maade kunde ordne alle disse Forhold. Der ligger et meget stort Terrain nede ved Lerches Gaard, fra Proviantgaarden ud til Kristiansgade, hvor ganske vist en enkelt Ejendom er paa private Hænder, men den kunde vel købes. Hvis man indrettede ministerielle Kontorer paa denne Plads, hvad der efter de Oplysninger, jeg har faaet, og efter de Grundrids, jeg har faaet udarbejdet, er rigelig Plads til, vilde man have disse Kontorer samlede paa een Plads. Indretter man Provianthuset til Rigsarkiv, hvad der ligeledes efter forskellige Udtalelser fra sagkyndige kunde lade sig gøre, havde man en udmærket Forbindelse mellem Rigsarkivet og de ministerielle Kontorer. Dette er ikke undersøgt, og man er endogsaa gaaet saa hastigt til Værks, at man, naar man nu foreslaar, at de ministerielle Kontorer flyttes ned i Staldmestergaarden, ikke en Gang har taget Hensyn til, hvor man skal gøre af de Folk, som bo dernede. Der blev i sidste Øjeblik i Folketinget indbragt et Forslag om, at der ogsaa skulde tilvebringes Lokaler til dem; men det blev forkastet. Ved første Behandling udkastede Ministeren Planer om, hvor de skulde være, enten i Stormgade eller andetsteds, hvor der kunde skaffes dem Lokaler. Men dette viser, at det hele ikke er synderlig overvejet.

Det under mig for øvrigt noget, at den ærede Ordfører har slaaet sig til Taals med det Ændringsforslag, der er stillet. Ved første Behandling udtalte han dog: „Vi maa dog forlange, ad den ene eller den anden Vej, at komme til Erkendelse af og til Overbevisning om, at den foreslaaede Ordning for Rigsarkivets Vedkommende ikke blot opfylder de ministerielle Embedsmænds og Rigsarkivarens Krav, men tillige de arkitektoniske og kunstneriske Krav, som man ved denne Lejlighed er berettiget til at vente opfyldte, og som man venter af os, at vi skulle opfylde“. Naar den højtærede Ordfører den Gang sagde, at han og hans Parti ventede, at de kunstneriske Krav skulde opfyldes, forekommer det mig dog, at det Ændringsforslag, der her er stillet, i meget ringe Grad giver nogen Garanti for Opfyldelsen af de arkitektoniske og kunstneriske Krav. Thi hvad gaar dette Ændringsforslag ud paa? Det gaar simpelt hen ud paa, at inden Ombygningen af det gamle kongelige Bibliotek paabegyndes, skulle Tegningerne undergives en kunstnerisk Bedømmelse af en dertil nedsat Komité. Jeg gør straks opmærksom paa, at denne Komité maaske

vil kunne faa nogen Indflydelse, hvis den bliver enig, eller hvis et Flertal i den bliver enig. Men i og for sig faar den ikke stor Indflydelse, thi dersom den ikke bliver enig, gør Administrationen, hvad den vil, og Rigsdagen faar ikke det mindste med Sagen at gøre. Men dernæst vil jeg spørge: Hvorledes skal denne Komité nedsættes? Det er der ikke bestemt noget om. Jeg antager, at det er Ministeren, der skal nedsætte den, og jeg har den Tro, at han vil nedsætte en Komité af særlig sagkyndige. Jeg hører, at Slotsarkitekten skal være med i den, men det er ganske vist kun eet Medlem. Men nu Rigsdagen selv? Saa vidt jeg forstod, hentydede den ærede Ordfører ved første Behandling til, at vi dog maatte se at faa noget Indseende med, om Bygningen tilfredsstillede de Krav, man i kunstnerisk og arkitektonisk Henseende kunde stille. Men herefter opgive vi det hele. Det bliver en ren Tilfældighed, hvorledes det kommer til at se ud. Vi have set 3 Tegninger, som baade efter Flertallets Mening her og efter saa ansete Arkitekters Mening som Professor Holm og Professor Nyrop maa anses for absolut uheldige. Man lader imidlertid Sagen løbe og forbeholder sig aldeles ikke nogen Ret til nærmere at undersøge den.

Det, vi fra Mindretallets Side have foreslaaet, er, at vi, da vi mene, at Sagen er daarlig forberedt og daarlig undersøgt, bemyndige Ministeren til at lade udarbejde enten en samlet Byggeplan for Slotsholmen eller Planer for saadanne Byggeforetagender paa Slotsholmen, som ere fornødne for en fyldestgørende Anbringelse af Ministerierne m. v. og af Rigsarkivet. Naar vi have sat dette „Enten—Eller“, er det, fordi vi i og for sig kunde tænke os, at en samlet Plan for Slotsholmen vilde kræve for stort et Arbejde, og en saadan er heller ikke ganske nødvendig. Som jeg før har nævnt, deles den Del af Slotsholmen, man her kunde tænke anvendt, paa naturlig Maade i to Dele. Den ene Del med Tøjhusgaarden foran, den anden Del mellem Tøjhuset og Frederiksholms Kanal. Efter min Mening vilde det være ganske naturligt, om vi søgte at bebygge den Del, der ligger mellem Tøjhuset og Slotsholmsgade nede omkring Lerches Gaard ved Ministerierne, og indrettede denne Del for sig selv. Derved vilde absolut intet være foregrebet, og man kunde saa senere tage under Overvejelse, hvorledes det andet kunde ordnes. Det forekommer mig, at det vilde være en naturlig Løsning af denne Sag. Og naar man dertil vilde sige: Ja,